

до сеї пори стани укр. суспільности, то ся революція, хоч вона була соціяльна, не була виключно економічно-соціальною; се була національна революція в повнім значіню сего слова.

Що Хмельниччина була національною революцією доказує як раз участь Галичини в сій революції. Силою галицької револьти були не хлопи, а як раз ті, що від польської шляхти економічно найменше терпіли. Міщани і шляхта (не ходачкова, але таки правдива родова шляхта укр.) показала ся тоді найзавзятійшими противниками Поляків і польського панованя в Галичині. Міщани бунтують ся перші, а за ними йде укр. шляхта. Найбільші і найзавзятійші ватаги революціонерів складають ся з міщан і шляхтичів, а всі більші відділи організує і проводить ними міщаньство і шляхта. Також майже все попівство укр. прилучило ся до бунтівничих ватаг, і навіть в многих случаях проводить їм. Найдовше видержує в бунті укр. шляхта. Наколи селянство вже утихомирило ся, то укр. шляхта з силою розпуки боронять українську землю против повороту Поляків.

Революція, в котрій беруть участь всі стани нації, революція, котра звертає ся против всякого упослідження і гнету, а не лиш економічного, є революцією національною. „Суспільною” є така ревлюція остільки о скільки всяка справа обходяча не лиш одиницю, але цілу суспільність (а нація є будь що будь суспільностию) є справою суспільною. Більше